

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroși de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Suplinitorii satanei.

Sunt persoane, care asemenea diavolului se năzuiesc să împiedece binele. Ele nu pot să vadă cu ochi buni nici o acțiune sănătoasă, bună și dreaptă. Aceste apoi vin și căutând noduri în papură, vreau încă din muguri să innăbușească orice manifestare a binelui. Acești oameni sunt suplinitorii satanei, căci nici acela n'ar putea face mai mult rău în lume.

Și cum reușește diavolul să ne abată din calea binelui, așa reușesc adesea și suplinitorii săi. Un cuvânt aruncat din partea lor are de multe ori efect fatal și nu numai împiedecă binele, dar deslănțue și patimile rele, care apoi își fac munca lor dezastruoasă în sufletele omenesti. Deaceia să știe toată lumea, care vrea serios să facă binele, că supleanții diavolului nu trebuie să fie

ascultați. Ce le pasă lor de vorbele goale, ironice și vătămătoare, dacă ei cu suflet și trup s'au jertfit serviciului binelui?

Nici Isus, care a fost însuși BINELE, n'a fost scutit de vorbele răutăcioase ale fariseilor. Dar El, cu toate acestea, după vindecarea gârbovei și-a continuat activitatea lui binefăcătoare pe calea jertfei, lăsând pretutindeni bolnavi vindecați, orbi cărora li s'au deschis ochii, surzi care aud și paralizici care iarăși se mișcă în urma Lui.

Să grijim și de aceea, să nu devenim și noi supleanții satanei. Să ne desbarăm de orice vanitate când facem binele, ca nu cumva vanitatea vătămă să ne alunge în partea contrară. Să nu uităm, că și binele care se face fără mine e bine, și dacă nu-l ajutăm,

măcar să nu-l împiedecăm căci nu este lucru mai primejdios, decât a fi suplinitorul diavolului.

Cum trăiesc apostolii vremurilor noastre?

Misionarii sau apostolii vremurilor noastre au de îndurat toate greutățile, toate primejdiile și toate lipsurile cu cari s'au luptat cei dintâi vestitori ai evangheliei. Osteneala, foamea, setea, căldura innăbușitoare din finiturile tropicale și frigul din regiunile polare, persecuțiile și moartea de martiri, sunt toată răsplata ce o primesc dela oameni acești soli ai mântuirii. Singura lor bucurie, singura lor mângâiere ce o mai au în această vieată este să sporească numărul celor mântuiți din bezna păgânismului. Și pentru atingerea acestor scopuri nici o jertfă nu li se pare prea mare, prea scumpă.

Leacuri pentru boale sufletești.

Mânia. Impotriva mâniei leacul cel mai bun e tăcerea. Al doilea leac e rugăciunea. Să te rogi pentru cel ce ți-a făcut suferință.

Clevetirea. Dacă nu poți spune ceva bine despre altul, rău nu spune.

Înjurătura. Dacă vrei să te desvești de înjurătură, de câte ori vei înjura, ține o jumătate zi ajun sau aruncă 10 lei în lada bisericii.

Furătura. Dacă te-ai învățat a fura și voești să scapi de păcatul acesta, începe a fi darnic; din mult, mult, din puțin, puțin. Ce-ai furat întoarce înapoi, căci lucrul furat e împrumutat.

Minciuna. Atunci când ești dator să spui adevărul, spune-l oricui.

Lenea. Pune-te pe lucru. Vei odihni destul în mormânt.

Beția. Dacă azi te-ai îmbătat, mâine ține ajun, și câți bani ai dat pentru beutură atâția să dai pentru pâne săracilor.

Necurăția. Nu primi gândul necurat. Nu spune vorba necurată. Infrânează-ți ochi. Te oprește dela orice faptă necurată.

Lăcomia. Mânâncă și bea cât îți spune mintea, nu cât îți pofteste rânza.

Mândria. Când îți vin gânduri de mândrie, te gândește la păcatele tale și la moarte. Nu te lauda dar nici nu te huli. În cecece faci nu căuta plăcerea oamenilor, ci a lui D-zeu.

Invidia. Nu te doară la inimă pentru binele altuia. Binele cel mai mare e împărăția cerească. Asta să o dorești și să o cauți.

Cearta. Când ai să spui cuiva, spune-i liniștit. Oalele goale sună tare și oamenii proști fac gură mare.

Blăstăm. Dacă ai blăstămat pe cineva, trei zile te roagă pentru el.

Acestea sfaturi ți le dă ție cu toată dragostea

Un prieten al tău.

(Din „Calendarul Bunului Creștin.”)

Proces-Verbal

dresat în ședința săptămânală a secției religioase a Agrului în Văleni, în ziua de 17 Noiembrie 1935, după Sf. Liturghie, fiind de față majoritatea membrilor.

PROGRAMUL :

1. Ședința se deschide prin rugăciunile de dimineață.

Deschiderea anunțată de dl. inv. dir. Petru Kirchmaier președintele Agrului, după care se desfășoară programul următor :

2. „Ce trebuie să facem pentru a dobândi Indulgența pleneră” disertație ținută de dl. Petru Kirchmaier președintele Agrului

3. „Ce este Sf. Scriptură ?” poezie recitată de eleva Dunca N. cl. IV.

4. „Casa binecuvântată” poezie recitată de eleva Nemeș M. cl. IV.

5. „Psalm” poezie recitată de elevul Petreuş I. cl. IV.

6. „Drapelul” poezie recitată de elevul Michnea I. cl. V.

7. „Rugăciunea Maicii Domnului” poezie recitată de eleva Godja A. cl. V.

8. „Strigături” poezie recitată de elevul Mărginean T. cl. IV.

9. „Fiul rălăcitor” poezie recitată de elevul Pop Gh. cl. IV.

10. „Ovreul după doctor” poezie recitată de eleva Nemeș M. cl. IV.

11. „Numele lui Isus” poezie recitată de eleva Pop D. cl. III.

12. „Înmormântarea lui Ștefan” poezie recitată de eleva Nemeș M. cl. III.

13. „Mama” poezie recitată de elevul Mărgineanu V. cl. IV.

14. „Te iubesc poporul meu” poezie recitată de elevul Nemeș P. cl. V.

15. Lucrările de efectuit în luna Noembrie îndrumări: în grădină, în stupină și pe lângă casă de dl. Petru Kirchmaier președintele Agrului.

16. O. D. preot Anton Huban citește nouile știri din gazetele: Dumineca și Foaia Popului.

17. Închiderea ședinței și cântarea „Cuvine-se cu adevărat.”

D. c. m. s.

Președintele Agrului :
Petru Kirchmaier
dir. școlar.

Preot:
Antoniu Huban.

Secretarul Agrului :
Grigore Mărgineanu.

O știre înbucurătoare

ne sosește din Cluj, unde în ziua de 28 Noemvrie s'a ținut congresul economic convocat de toți conducătorii Ardealului de azi în frunte cu episcopii ambelor Biserici românești.

La acest congres s'a discutat modalitățile de salvare ale instituțiilor financiare din Ardeal care în urma crizei și a legii conversiunii au ajuns în situație precară, neputând plăti nici chiar depunerile bisericești și culturale.

Cum spune informatorul nostru, în timpul discuțiilor s'a primit o telegramă în care guvernul aduce la cunoștință, că în noul buget a prevăzut suma de 170 milioane lei care sumă va fi folosită pentru achitarea depunerilor bisericilor și asociațiilor culturale.

Dacă putem să dăm crezământ telegramei, vom avea bucuria de a vedea restituite sută la sută fondurile bisericești și culturale.

Seminarul Român din Roma.

Ca un răspuns binevenit atacurilor îndreptate contra Pontificalui Roman Papa Piu XI. (pe care oameni amețiți de dorul mării și infectați de ideea panortodoxă, îl numesc „dușmanul românilor” și sprijinul revizionistilor) gazetele catolice comentează cu mare bucurie în-

ființarea colegiului român din Roma.

După multe daruri pontificale, făcute nouă românilor de Preafericitul Părinte, înființarea colegiului românesc este intrădevăr semnul grijii adevărate ce ne poartă Papa Piu al XI.

Deci avem un seminar la Roma, în cetatea eternă, în centrul catolicizmului! Vom avea și noi *colegiul nostru național*, cum au toate popoarele mari din lume. Căci în Roma se respectă cu desăvârșire *spiritul național* (contra presupunerilor unora, cari nu știu să deosebească caracterul „universal” al Bisericii noastre de internaționalism).

Vom avea deci un nou cuib cald la sinul mamei noastre: Roma. De aici vor porni generații noi de preoți, cari în spiritul Romei vor vesti Evanghelia păcii cu putere izvorită din anturajul mistic al catacombelor și cu insuflețirea martirilor din arenele romane.

Paralel cu însușirea înaltei științe teologice și cu adoptarea *spiritualității* atât de necesare pentru o evanghelizare rodnică fiitorii preoți, la Roma obârșia neamului nostru, la columna lui Traian și la celelalte monumente ridicate de strămoșii noștri Romani vor întări și mai mult în sufletul lor simțul nestrămutat al naționalismului românesc.

Seminarul românesc din Roma s'a deschis. Părintele Dr. Simion Chișiu, vicerectorul român al seminarului nostru din Roma a luat în primire postul său.

Inaugurarea oficială se va săvârși la Buna-Vestire, în ca-

dre serbătorești. Cu aceasta ocazie se va organiza un mare pelerinaj la Roma, pelerinaj național românesc, sub conducerea episcopilor români catolici ai Bisericii române catolice.

1 Decembrie la Sighet.

Comemorarea unirii Ardealului cu Patria Mamă a fost sărbătorită la Sighet cu deosebit fast. Cu aceasta dată serbările au fost aranjate de Liga Antirevizionistă.

La sfârșitul Liturghiei din Biserica catolică română s'a oficiat un „Te Deum. Răspunsurile au fost date de corul Congregației Mariane. După serviciul divin poporul credincios a plecat la prefectură unde sub președenția Dlui Dr. Ion de Kovats președintele Ligii Antirevizioniste s'a ținut adunarea generală a Ligii.

În cadrele acestei adunări, în care s'au proclamat desideratele de ordin național ale Maramureșului, — s'au predat diplomele de onoare ale președinților și membrilor de onoare ai Ligii.

Oratorii zilei au fost: Dr. G. Iuga avocat, Vasile Pop preot, directorul școlii normale, Traian Bîlțiu Dăncuș profesor, Dr. Mihail Marina și Mihail Bologa funcționari.

Școlile au aranjat serbări în clădirile proprii iar pentru marele public — după masă — s'a ținut un festival cu program, la care au participat toate corurile românești din Sighet.

...Pe altul să așteptăm...? Societate nouă!

Dacă-ți face plăcere, ascultă de hristoșii noi și exclude — dacă-ți place — din societatea refăcută pe binefăcătorul, vechiul Hristos! Vei vedea urmările sângeroase și grozave.

*

Tu ești care va să vină sau pe altul să așteptăm? Era întrebarea plină de grijă dar sinceră. Societatea a decăzut, sinagoga infectată de scepticismul farizeilor și saduceilor a scăzut în credință. Numai jugul greu politic a mai susținut în sufletul câtorva simțămîntul liniștitor al așteptării lui Mesia. Insuflețitorul acestora, sf. Ioan Botezătorul a trimis soli la Isus: Tu ești cel care va să vină, sau pe altul să așteptăm? Spuneți lui Ioan ce fac. Orbii văd, surzii aud, schiopii umblă...

Chiar cași astăzi.

Popoarele încă nu se înțeleg între ele, pământul se clătește, dar evanghelia cea nouă deja preocupă opinia publică: Societatea trebuie refăcută. Societatea de ieri este imposibilă. Deci societate nouă!

Refacerile nu ne ating atât de aproape, — de vreme ce de pe tronul său ceresc același Dumnezeu stăpânește...

Dar văd adunări, văd apostoli cu fața înfocată, cari stau față în față cu Hristos și — deși cu mai puțină credință ca trimișii lui Ioan, dar cu atât mai multă ură îi zic:

Nu Tu ești care va veni, noi altceva așteptăm. Și vreau să clădească nouă societate fără Hristos!

Pentru ce? Pentru că s'au înșelat în Hristos!

Și când ne socotim, că de 1900 de ani Hristos stă lângă leagăn și lângă morminte, la hotarele vieții, 1900 de ani, de când numele Lui lucrează pentru formarea suflerelor, ne întrebăm ce rău a făcut societății?

Mai e nevoie să amintim opera Lui?

El a dat puterea „colosală” Colosemului. El a zidit spitalele, orfelinatele, pe frontispierul cărora cu litere nevăzute este scris: *charitas*.

El a ridicat de la femeie inferioritatea rușinoasă.

El a scos cu zbiciu din târgul de oameni, negustorii fără suflet. Sărutul Lui a făcut să devină nevăzut timbrul sclaviei de pe fruntea a treia parte a omenirii. Pentru aceste nu poate să aibă Hristos locul său cuvenit în noua societate?

Apostolii cei noi zic: Noi vrem un Hristos original, care eventual va putea deveni centrul societății de mâine, însă fără adaosurile lipite de El timp de 2000 de ani.

Ce s'a lipit de El în trecut?

Timp de 2000 de ani Hristos a fost iubit de multe soiuri de oameni. Multe stiluri și multe concepții l-au ridicat altar. Nu este de mirat, că de multe ori s'au lipit de El și lucruri neîn-

țeluse. Se întâmplă, că apare din când în când într'un mod vrednic de compătimire, de altă dată în podoabe ridicole. Aceasta împrejurare nu scade însă din valoarea internă a lui Hristos.

Este numai creația unor epoce mărunte și a unor oameni fără bun simț. Impotriva lor mereu se luptă spiritul creștinesc adevărat cu ajutorul neschimbatului Hristos.

Știm ce-i doare pe hristoșii falși! Biserica — aceea Romană! și armata ei neagră, preoțimea.

Dar place ori nu place, aceste organe nu sunt adaosurile istoriei, ci Hristosul real, care trăiește în veci.

Se va zice, că prin Biserică și preoți o fi făcând ceva Hristos în scăderea societății. Nu. Noi cunoaștem istoria. Membri singuratici ai Bisericii sau ai tagmei preoțești individual au putut deveni nevrednici, — însă Biserica și preoțimea în decursul celor 2000 de ani au fost insuflețitorii, binefăcătorii și salvatorii societății.

Cu puterea lor spirituală au subjugat imperiul roman, masele năvălitorilor barbari au devenit prin munca lor popoare culturale, sute și mii de preoți și-au pierdut viața în marea muncă a luminării popoarelor. Ce se mai zicem despre ordurile călugărești înființate cu scopul de a priveghia lângă patul bolnavilor?

Nu se poate aduce nici acuza, că Biserica — vorbesc despre cea romană — a făcut jocul împăraților. A fost în relații bu-

ne, cu capetele încoronate, care s'au făcut vrednici de aceasta: Constantin cel Mare, Carol cel Mare și alții. Când însă coroana a dat pe căi greșite, Biserica nu s'a târguit. Martori sunt: Constantinopolul, Canossa, Filip cel Frumos, Enric VIII etc.

Societate nouă!

Nu-i departe timpul, când societatea nouă, ajungând marginea prăpastiei, se va trezi, va căpăta minte și rușinată se va întoarce la vechiul Hristos dela care s'a lăpădat.

Tu ești Cel care a venit, pe altul nu așteptăm!

Ce este Acțiunea Catholică?

Acțiunea Catholică este apostolatul laicilor, cari sub conducerea mai marilor bisericești devin organe ajutătoare în pastorație.

Acțiunea catholică este cooperarea și participarea laicilor în apostolatul ierarhic.

Datorința Acțiunii Catholică este, ca din rândurile oamenilor de treabă, bărbați și femei, să ridice o armată activă, cu scopul bine-determinat, ca să participe la opera sfântă a Bisericii, ca sub conducerea Ei să propage în viața particulară și publică împărăția lui Hristos.

Acțiunea Catholică azi este nu numai folositoare dar și necesară.

Acțiunea Catholică nu este o acțiune nouă, n'a fost necunoscută în istoria Bisericii, însă în ce privește aranjamentul și natura ei, — în timpurile noastre s'a dezvoltat mai mult.

Acțiunea catholică este o instituție religioasă, deci nu poate sta sub protecție politică.

Acțiunea catholică este creată ca să dea societății cei mai buni membri, iau statului cei

mai potriviți și conștiinți cetățeni. Cine ar putea afirma, că acțiunea Catholică neglijează bunăstarea statului, bunăstarea, care se poate găsi numai acolo, unde iubirea creștinească stăpânește? Aceasta iubire are chemarea, ca să producă pe toate terenurile binele. Chiar acțiunea Catholică promovează nizuințele spre bine, căci membri ei au poruncă sfântă de a respecta autoritatea și legea.

Acțiunea Catholică protejează și apără totul, ce servește ca bază conștiinței cinștite a popoarelor: curățenia năravurilor, sfîntenia căsătoriei, ordinea socială, cu un cuvânt totul, ce dă siguranță și scut societății.

Așa spune Preafericitul Papa Piu XI.

Deschiderea universităților catolice din Roma. În săptămâna trecută s'au deschis în Roma universitățile catolice. Numărul studenților este 2100, împărțiți în instituțiile: Gregorian, Lateran și de Propaganda Fide. Colegiul român, clădit pe Ianicul, lângă Propaganda, s'a deschis în 25 Noembrie.

Justiția în Vatican.

În statul Vatican funcționarea organelor judecătorești este de mare momentozitate, fiindcă ele sunt chezașia cea mai sigură, că statul papal și ca putere lumească își are bazele sale de drept. Regulamentul statului papal prevede în cele mai mici amănunte funcționarea organelor judecătorești. Așa dar „Citta del Vaticano“ ca putere lumească își are tribunalul său, judecă în procese civile și execută pedepsele. Tribunalul este compus dintr'un președinte, din doi vicepreședinți și un supleant. Dacă însă cere natura cauzei, fiecare și separat poate să judece. Forul de apelată este compus din 12 judecători eclesiastici. Pentru cazuri de greșeli în fond funcționează o instanță de casajie papală.

În cazuri mai mărunte, guvernatorul statului papal delegă un funcționar pentru cercetarea cauzei. În caz de apelată președintele tribunalului sau un judecător numit de el are căderea de a judeca.

Introducere de preot. În ziua de 1 Decembrie — Duminecă — a fost introdus noul paroh al parohiei Iapa, *On. Iuliu Ardelean*. Actul introducerii l-a săvârșit *Rds. Ștefan Popp*, vicarul Maramureșului.

Mulți din intelectualii din leud au ținut să ia parte la instalarea fostului lor preot. Au participat și din Sighet mai mulți intelectuali în frunte cu *DI. Gheorghe Dan* fost subprefect al județului.

Un congres al istoriei religiei.

În zilele de 16—20 Sept. s'a ținut în Bruxelles al șaselea congres internațional pentru istoria religiei. Cele cinci congrese anterioare evident au avut ca scop atacarea Bisericii și din acest motiv Biserica n'a avut reprezentanți. Azi însă spiritele sunt mai liniștite. Știința a înaintat atât de mult, încât savanții catolici nu pot fi desconsiderați.

La al șaselea congres a fost reprezentat chiar și Vaticanul împreună cu alte instituții catolice: universitățile din Paris, Luvein și altele. Nici de data aceasta nu s'au putut evita micile răutăți ale unor savanți, dar în general congresul a decurs într'un spirit mult mai păciuit ca de alte dăți. Referenții catolici, cu conferințele lor despre religia primitivă, creștinismul etc. au fost ascultați cu atențiune.

Un ordin salutar. Anul acesta s'a început din mai multe părți o mișcare, cerând ca pe timpul serviciilor divine în Dumineci să se interzică ori ce reprezentanți teatrale, cinematografe, dansuri, care atrag tinerimea dela cercetarea bisericii. Aceasta mișcare și-a ajuns scopul în parte, căci — încă în luna Septembrie — ministerul de interne, la intervenția ministerului de culte, — a dat un ordin circular către organele administrative din județul Oradea, ca în Dumineci și în timpul serviciilor divine să interzică orice reprezentație ce ar putea

să atragă lumea dela biserică și tot atunci să fie închise și cârciumele.

Catehizarea în Australia. În anul trecut, în Melbourne (Australia) s'a ținut Congresul Euharistic internațional. La acest congres s'a discutat catehizarea copiilor și adulților, cari trăiesc în îndepărtări mari dela biserică, deci dela preoți. Cu această ocazie s'a luat hotărârea, ca cei ce locuiesc în îndepărtări mari, să fie catehizați prin scrisori trimise prin poștă. Răspunsurile la întrebările făcute de credincioșii adulți și copii, sunt date de preoți și călugărițe cu cea mai mare precizie.

LIBRĂRIA „SF. IOSIF” Gl. Berthelot 19. Buc. II.

trimite :

Imagini religioase 40 buc. asotate contra Lei 50.
mărci sau mandat postal
100 buc. contra Lei 120.

Tablouri :

format 19×26 cm.	5 buc.	50 Lei	} asortate
	10 "	90 "	
format 32×42 cm.	5 "	120 "	
	10 "	200 "	
Statuete : 16 cm.	1 "	60 "	
	5 "	250 "	

Calendar săptămânal.

8 — 14 Decembrie 1935.

8. **Dumineca X-a d. In. Sf. Cruci.** Ap. Efez. 6, 10. Luca 18, 35 C. Patapie.

9. Luni. Concep. Sf. Ana.

10. Marți. M. Ermogeu.

11. Mercuri. C. Daniil St.

12. Joi. Sf. Spiridon † 337.

13. Vineri. Eustratie și soții.

14. Sâmbătă. M. Tirs și soții.

Iarna se începe la 22 Decembrie la ora 13 și 50 minute.

La 15 Dec. soarele răsare la 7:40 apune la 6:09 ore.

la seama bine! Bani, averi, plăceri, măriri lumești sunt trecătoare. Sufletul e totul! Dacă de suflet nu ai grijă, din palatul cel mai strălucit te vei coborî în veșnica temniță, din mijlocul unei mări de bucurii te vei prăbuși în nemărginitele chinuri din iad.

la seamă deci și vezi-ți de suflet până mai ai timp!

din „Calendarul Bunului Creștin” — Mănăstirea Bixad.

Postul Crăciunului ține încă 17 zile!

